

Grups petits de pregària. A les nostres parròquies des del passat curs, hi ha uns grups coneguts com a *Grups petits de pregària*. Aquests grups són oberts a tots els parroquians. Els objectius d'aquests grups són bàsicament tres: pregar, formar-se i créixer en comunitat parroquial. Es reuneixen una vegada al mes en una casa particular d'un dels integrants, prèviament consensuat el dia i l'hora que sigui millor per a tothom. Resen i comparteixen el sopar. Cada curs va acompanyat de la lectura d'un llibre que afavoreixi un creixement espiritual i una formació religiosa. El llibre escollit per a aquest curs és *L'Esperit de la litúrgia*, de Joseph Ratzinger (Benedicto XVI). L'objectiu del llibre és impulsar un moviment cap a la litúrgia, que porti a una celebració adequada d'ella, tant interna com externament, reconeixent la missa i tota litúrgia a l'Església, com una oració inspirada i guiada per l'Esperit Sant mateix, a la que Crist torna a ser contemporani nostre i s'introdueix a les nostres vides.

Litúrgia. De vegades correm el risc d'entendre la litúrgia, la missa, com quelcom que està bé, com quelcom necessari i important, però allunyat i aliè de les nostres vides quotidianes. Fins i tot, de vegades, assistir a la missa es pot convertir en un gran esforç i no pas en una alegria i la durada de la missa, sobretot quan s'allarga, una pèrdua de temps. Quan això ens passi, i és una cosa força normal, convé preguntar-nos de nou: Què és realment la litúrgia? Què hi passa? Amb quin tipus de realitat ens trobem? És significatiu recordar que al llibre de l'Èxode, on se'ns narra la sortida del poble hebreu d'Egipte cap a la terra promesa, se'ns diu que l'objectiu d'aquest èxode és donar culte a Déu, no la terra promesa en si. Aquest és el manament originari de Déu al faraó: "Deixa partir el meu poble, perquè em doni culte al desert" (Ex 7,16). En les trobades entre Moisès i el faraó allò que s'ha tractat no és la terra promesa, sinó el culte com a meta de l'èxode (Ex 7,26; 9,1; 9,13; 10,3). Amb això se'ns dona a entendre que el culte, en el nostre cas, la missa, i la vida quotidiana estan estretament units. La veritable adoració a Déu és la vida mateixa de l'home, l'home que viu rectament, però la vida és veritable quan ens deixem configurar per Déu recolzant la mirada en Ell. El culte existeix per canalitzar aquesta mirada. El culte va més enllà de l'acció litúrgica. Comprèn, en última instància, l'ordre de tota la vida humana. Només si la relació amb Déu és veritable -el culte, l'adoració-, estaran ordenades les altres relacions dels homes. La relació amb Déu configura l'existència humana en el món. (cf. *L'Esperit de la litúrgia*, de Joseph Ratzinger (Benet XVI)).

Advent. M'agrada pensar, deia un venerable bisbe italià, Tonino Bello, que també al cel es viu l'Advent, el període de l'espera. Aquí a la terra és l'home qui espera el retorn del Senyor i allà dalt, al Cel, és el Senyor qui espera el retorn de l'home.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Baptismes: Gala Molinero (LL)

Exèquies: Lluïsa Gelonch (SV), María Naval (LL) i Sandra Godoy (LL)

3ª Activitat dels Scouts d'Europa: Dissabte 11 de Desembre, de 16:00-17:30 h., a St. Andreu de Llavaneres (infants de 7-11 anys). *Animeu-vos!*

Festa de Sta. Llúcia a Caldes: Dilluns 13 de Desembre, a les 12 h., Missa Solemne presidida pel Sr. Bisbe Javier Vilanova, a la Parròquia de Sta. Maria de Caldes d'Estrac.

Recés d'Advent: Dissabte 18 de Desembre, de 10 h. a 13 h. a la Parròquia de Sta. Maria de Caldes.

Cine parroquial: Dissabte 18 de Desembre, a les 16:30 h., a St. Andreu de Llavaneres, la pel·lícula *El Reino de los Cielos* (R. Scott, 2005)

Concert de Nadal. Dissabte 18 de Desembre, a les 20 h., a la Parròquia de Sta. Maria de Caldes d'Estrac

HORARIS MISSA DURANT L'ANY: Del 1r Diumenge d'Octubre al 1r Diumenge de Juny									
	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes							10:00*		10:00*

* castellà | ** bilingüe

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n Divendres de mes, de 10-19 h. | St. Vicenç: Divendres de 19-20 h.
Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes, tel. 617 817 373 | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759
santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

Grupos pequeños de oración. En nuestras parroquias existen desde el curso anterior unos grupos conocidos como *Grupos pequeños de oración*. Estos grupos están abiertos a todos los parroquianos. Los objetivos de estos grupos son básicamente tres: orar, formarse y crecer en comunidad parroquial. Se reúnen una vez al mes en una casa particular de uno de los integrantes, habiendo consensuado previamente el día y la hora que sea mejor para todos. Rezan y comparten la cena. Cada curso va acompañado por la lectura de un libro que favorezca un crecimiento espiritual y una formación religiosa. El libro escogido para este curso es *El Espíritu de la liturgia*, de Joseph Ratzinger (Benedicto XVI). El objetivo del libro es impulsar un movimiento hacia la liturgia, que lleve a una celebración adecuada de ella, tanto interna como externamente, reconociendo la misa y toda liturgia en la Iglesia, como una oración inspirada y guiada por el Espíritu Santo mismo, en la que Cristo vuelve a ser contemporáneo nuestro y se introduce en nuestras vidas.

Liturgia. A veces corremos el riesgo de entender la liturgia, la misa, como algo que está bien, como algo necesario e importante, pero alejado y ajeno a nuestras vidas cotidianas. Incluso, a veces, asistir a la misa se puede convertir en un gran esfuerzo y no en una alegría y la duración de la misa, sobretudo cuando se alarga, una pérdida de tiempo. Cuando esto nos suceda, y es algo bastante normal, conviene preguntarnos de nuevo: ¿Qué es realmente la liturgia? ¿Qué ocurre en ella? ¿Con qué tipo de realidad nos encontramos? Es significativo recordar que en el libro del *Éxodo*, donde se nos narra la salida del pueblo hebreo de Egipto hacia la tierra prometida, se nos dice que el objetivo de dicho éxodo es dar culto a Dios, no la tierra prometida en sí. Éste es el mandato originario de Dios al faraón: “Deja partir a mi pueblo, para que me dé culto en el desierto” (*Ex* 7,16). En los encuentros entre Moisés y el faraón lo tratado no es la tierra prometida, sino el culto como meta del éxodo (*Ex* 7,26; 9,1; 9,13; 10,3). Con esto se nos da a entender que el culto, en nuestro caso la misa, y la vida cotidiana están estrechamente unidos. La verdadera adoración a Dios es la vida misma del hombre, el hombre que vive rectamente, pero la vida es verdadera cuando nos dejamos configurar por Dios apoyando la mirada en Él. El culto existe para encauzar esa mirada. El culto va más allá de la acción litúrgica. Abarca, en última instancia, el orden de toda la vida humana. Solo si la relación con Dios es verdadera –el culto, la adoración–, estarán ordenadas las demás relaciones de los hombres. La relación con Dios configura la existencia humana en el mundo. (cf. *El Espíritu de la liturgia*, de Joseph Ratzinger (Benedicto XVI)).

Adviento. Me gusta pensar, decía un venerable obispo italiano, Tonino Bello, que también en el cielo se vive el Adviento, el período de la espera. Aquí en la tierra es el hombre el que espera el regreso del Señor y allá arriba, en el Cielo, es el Señor el que espera el regreso del hombre.